

Lõksugem lustifelt laulu
 Isamaa ilust ja heast!
 Isamaa üleühtse
 Kena ja keitpiddi!
 Metsad ning saledad salgud
 Paistawad keitlis vaikus;
 Mustawad männikud,
 Kohisewad kuusikud,
 Rajawad kaasikud,
 Tammikud aga targas mõtes.
 Põllud nago padjused.
 Lõune tuule lõhna al
 Kõrrewili kergelt kiigub,
 Lühewili lausalt liigub.
 Mäed munade moodu
 Kergitawad koha kõrgelte,
 Tõstawad turjad taewasse.
 Järwedesse jõed jookswad
 Drudes ohkades,
 Kivistikus keerutelles,
 Lühades laiseldes,
 Wiimate watu woodi.
 Meri maruga maadleb,
 Kaljukünkad kätistab;
 Laened lõhuwad laewu,
 Laewa küljed loksuwad.
 Isamaa üleühtse
 Kena ja keitpiddi!
 Karjad kullased käiwad
 Madalat' murude mööda;
 Peenit' põitaga põder
 Pufab padritu paku;
 Jännes jookseb jupsakil,
 Karu kawal kaeras,
 Linnud lustifelt laulwad:
 Rõugu fulone kaasikus,

Pääsukeled pääwapaiates,
 Lõufesed laagedas,
 Rästad aga rägastikus;
 Sisast hõistab ööde ilus
 „Teina wiled widewikul,
 Kurba wiled enne koitu.“
 Pardiid pilliroo sees peites,
 Luiged laentes läikimas,
 Uned aga haljendamas.
 Kalad kargawad kalda alta,
 Lõõwad lutsu lobiselles.
 Isamaa üleühtse
 Plus ja igapiddi!
 Mehed mõisliku meelega
 Kanged ja kebwad,
 Tugewad töö täitjad;
 Kaasad karsted ja kenad
 Kiiutawad kätid,
 Wõerutawad wäetid,
 Soewad suuremid;
 Puna-põsedega piigad,
 Peiude rõemu päikesed,
 Waike waimuga,
 Suure hoolega boiawad booned,
 Kerge kätega kuduwad kangid.
 Isamaa, üleühtse
 Kena ja keitpiddi,
 Elago igaweste!
 Ditsego õnnelikult
 Woliis ja wäes!